

LA BICICLETA BLAVA

Un relat de: [montserrat vilaró berenguer](#)

El dia abans de Reis el Biel i en Joan atabalaven als seus pares dient que volien anar a rebre els reis a Vic. La casa de pagès era molt propera i era fàcil el desplaçament.

La mare mirava amb preocupació el cel, es veia de color gris asfalt i feia un fred molt viu. El avi entès en temes meteorològics va murmurar que dema veurien el terra de un altre color. De quin color avi va dir en Biel que era mol xerrameca i preguntaire ? Dons ja pots comptar de color blanc i haurà un pam de neu.

A mitja tarda els pares i els vaillets varen agafar la tartana , eren anys quaranta i els cotxes encara no ni havien gaires. A Vic els nens amb la cavalcada s'ho varen passar d'allò mes be, recollint caramels i portant un fanalet que ells mateixos havien confeccionat.

Un cop la festa es va acabar , tartana amunt cap a la masia. Per el camí ja queien volves de neu. El pare va comentar , el avi com sempre tenia raó, dema tindrem un pam de neu, i amb les regnes del cavall el va atiar per arribar mes despresa a casa. Sabien que l'àvia ja els tindria el sopar a la taula ben calent.

Un cop sopat els marrecs de sis i set anys varen posar un plat de blat de moro a l'eixida junt a una galleda d'aigua pels camells, tot i que a Vic de camell no n'havien vist cap, sols cavalls. En Joan el gran va dir, els camells els deurien deixar a les afores de la ciutat, en Biel va assentir i va acompanyar de una ampolla de vi dolç i neules pels tres reis. La carta ja feia dies la havien deixada a una bústia també a Vic amb un patge.

Amb gran il·lusió es varen ficar al llit junt a la seva bossa d'aigua calenta, en aquells temps les calefaccions encara era cosa de casa de gent molt rica. Els va costar adormir-se i parlaven de la bicicleta que havien demanat de la baldufa, del tren de llauna que havien vist en una botiga i en estoigs de colors per anar a l'escola. Els nervis no els deixaven quasi ni dormir, fins que un darrera l'altre la son el vencé.

Al mati molt aviat així que varen sentir l'avia i la mare trastejant per la cuina es varen llevar amb pijama corrents. En Joan va mirar per una finestra i tot era blanc, encara nevava. Varen córrer a l'eixida, allà varen trobar el blat de moro menjat l'aigua beguda i el vi i les neules també i molts paquets, un de molt gros ja varen endevinar era la bicicleta. Si quasi tot hi era, que feliços es varen sentir. La mare els va cridar ja era hora d'esmorzar avui coca amb xocolata. Ells de l'emoció quasi no tenien gana.

Varen esmorzar de una correguda i cap als joguets, llavors es varen donar compte que la bicicleta no la podrien pas provar, hi havia massa neu, tindrien de jugar amb els altres coses esperant que la neu marxés. En Biel es va vestir i va córrer al carrer, volia trobar les petges dels camells i no en va veure ni una, tot com un mantell blanc, ho va comentar a en Joan i el més gran assenyat va dir : Això es que varen venir els primers, com que encara neva les petjades les ha esborrat la neu. Ho varen preguntar al avi i ell assentint va dir, si he sentit trepig molt de nit , feien fressa m'han despertat, no heu vist que so han menjat tot ?. Apa aneu a jugar vaillets, que avui es el vostre dia !!!

I varen jugar amb els joguets amb la baldufa el tren de llauna i miraven embadalits la bicicleta de color blau, la miraven i remiraven. Més tard feren un ninot de neu i feren batalles també fins que el fred el feu entrar i anar corrent vora la llar de foc. Va ser uns reis preciosos tot blanc, malgrat no poder estrenar la blava bicicleta.